

I nogle afsluttende bemærkninger udtalte ministeren:

„Det er givet, at Danmark ikke ville være uden flyveforbindelser med udlandet, såfremt SAS ikke fandtes, men det er også givet, at disse flyveforbindelser ville blive væsentligt færre og mindre direkte end i øjeblikket, hvor *SAS udfører ca. 80 pct. af den totale regelmæssige lufttrafik på Danmark.*

De indirekte fordele af SASs verdensomspændende virksomhed for det danske erhvervsliv, kulturliv og samfund som helhed lader sig vanskeligt konkretisere. Det er sagt om skibsfarten, at handelen følger flaget, og dette gælder også til en vis grad luftfarten, hvor SAS har søgt i tråd med de skandinaviske landes søfartstraditioner at hævde de skandinaviske flag ude i verden.

Sidst, men ikke mindst, må beslutningen ses på baggrund af regeringernes ønske om at bevare dette mest betydningsfulde eksempel på *praktisk skandinavisk økonomisk samarbejde.*

Det er regeringernes opfattelse, at der henset til de nævnte vanskeligheder, som rammer SAS udefra, må gøres det yderste for inden for konsortiets egen virksomhed at *skabe den mest økonomiske drift.* Trafikministrene har derfor aftalt, og regeringerne har tiltrådt, at staternes medvirken ved SASs refinansiering bl. a. gøres betinget af, at konsortiet i sin virksomhed skal følge *strengt forretningsmæssige principper*, også selv om dette måtte medføre, at det enkelte lands andel af virksomheden bliver mindre end oprindeligt forudsat. Der er endvidere enighed om, at der efter nærmere drøftelse mellem staterne og de private aktiegrupper nedsættes *et hurtigt arbejdende skandinavisk udvalg, som skal foretage en engangsundersøgelse af hovedpunkter i konsortiets organisation, administration og driftsformer* med henblik på fremsættelse af forslag til øgelse af konsortiets effektivitet og konkurrenceevne.“

Lovforslaget fik ved dets 1. behandling en velvillig modtagelse af regeringspartiernes ordførere, mens de andre partiers ordførere udtrykte sig med forbehold. *Horn* (S) fremhævede SASs store betydning for Danmark, men betonedede, at der var en betydelig risiko forbundet med konsortiets fortsatte drift. *Vagn Bro* (V) mente, at man fra ministerens side for sent havde reageret ved nedsættelse af embedsmandsudvalget, der ikke havde fået tilstrækkelig tid til sine undersøgelser, ligesom folketinget havde fået forelagt lovforslaget på et for sent tidspunkt. Før venstre kunne tilslutte sig lovforslaget, måtte man efter en nøje undersøgelse gøre sig målsætningen klar. Det var et spørgsmål, om man ikke i højere grad måtte tage hensyn til, at de nordiske lande er små lande. Også *Gottschalk-Hansen* (KF) påpegede det uheldige i, at et så vidtrækkende lovforslag så sent præsenteredes for folketinget. Efter hans mening var konsortiets drift blevet for kostbar i forhold til den betydning, konsortiet valuta-